

den Maade, at Staten muligvis kunde leje Lokaler til Brug for Telefon- og Postvæsenet, idet det muligvis kunde være til nogen Gavn for de i Bygningen interesserede, saa at de derved kunde indvinde noget af det Tab, de mene at have lidt. Ja, hvordan den ærede Minister vil stille sig i den Henseende, ved jeg ikke; det afhænger af, hvilken Fremgangsmaade han vil anse for hensigtsmæssig. Jeg vil kun beklage, at man ender med dette Resultat, og jeg vil tilraade det høje Ting at stemme mod Flertallets Forslag om at nægte denne Sag Overgang til 3die Behandling.

Christiansen: Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger til den foreliggende Indstilling, som gaar ud paa, at Sagen skal standses og Forslaget dermed være bortfaldet. Ved de to Førstebehandlinger, som dette Forslag har været underkastet her i dette høje Ting, har jeg haft Anledning til særlig at udtale mig om den Side af Sagen, der har, om jeg saa maa sige, kommunal Interesse, idet man indenfor Københavns Kommune er stærkt interesseret i at faa lagt offentlige Bygninger ned i dette Kvarter for derved at fremme de Gennembrydningsplaner og de hygiejniske Foranstaltninger, som man ønsker at fremme i dette Kvarter. Jeg skal ikke dvæle ved det længere, idet det som sagt gentagne Gange har været omtalt. Men jeg har, hver Gang jeg har haft Lejlighed til at udtale mig om Sagen, henvist til hele den Maade, hvorpaa Sagen havde formet sig, og den Situation, der var skabt for alle de Firmaer, der paa forskellig Maade have haft med dette Foretagende at gøre. Det er fra alle Sider, ogsaa fra den ærede Ordfører (Rottbøll), erkendt, at der med Hensyn til Beliggenheden intet kunde være at indvende mod denne Bygning. Det er flere Gange paa forskellig Maade blevet os meddelt, at Bygningen lige fra Grunden af er bleven opført med det Formaal for Øje, hvortil Forslaget tænkte den anvendt, og det forekommer mig, at de Indvendinger, der ere gjorte mod Bygningens Udseende, i sidste Instans ikke kunne være afgørende. Det forekommer mig, at naar man ser paa adskilligt af det, der ellers præsteres, endog maaske af Arkitekter, som have større økonomiske Midler til Raadighed, er det heller ikke i alle Tilfælde noget saa skønt. Det beror jo undertiden mere paa en Tilfældighed, om den færdige Bygning kommer til at bibringe en det Skønhedsindtryk, som har været paatænkt. Kort sagt, jeg

har det Indtryk, at virkelige Realitetsindvendinger mod det foreliggende Forslag har man ikke haft og har man ikke kunnet finde. Saa er der imidlertid sket dette, at der er gaaet Politik i Sagen, og det ærede Flertal, som nu foreslaar at standse Sagen ved at nægte Forslaget Overgang til 3die Behandling, vil for enhver Pris ikke gaa med til denne Ordning. Der er jo imidlertid under Sagens Behandling i Udvalget fremkommet et Andragende fra disse mange Haandværkerfirmaer, et Andragende, som endog er indbragt af et af de Udvalgsmedlemmer, som nu er med til at indstille Sagen til Forkastelse. Jeg gaar ud fra, at dette Andragende dog er af den Natur, at det for de Herrer af Flertallet ogsaa burde være et Moment, som de toge Hensyn til, før de stemte for Forslagets Forkastelse. Selv om der nu i dette høje Ting var adskillige Medlemmer, som vare mindre interesserede end maaske andre i, hvordan disse, for en Del specielt københavnske, Forhold bleve ordnede, er Forholdet dog ogsaa dette, at der blandt Tingets Medlemmer er Mænd, som ere valgte, og som have deres Pladser i dette høje Ting, det erkender jeg, i Kraft af den privilegerede Valgret, og naar jeg husker tilbage, hver Gang vi have staaet foran et Valg i denne By, enten til Borgerrepræsentationen eller til Folketinget eller til Landstinget, mindes jeg, at den Parole, som Flertallet i denne Sal for Københavns Vedkommende som Regel er gaaet til Valg paa, var den, at de i Modsætning til Socialdemokraterne vilde støtte Middelstanden, støtte Haandværket, støtte Industrien, og der var ikke Ende paa alle de gode Ting, som Højre i vor By gerne vilde støtte. Nu foreligger her et Andragende fra Medborgere, der have været knyttede til et Foretagende, som de havde meget god Grund til at tro kunde føres igennem efter hele den Maade, hvorpaa det var anlagt, og efter de Aftaler, der vare truffene med den højtærede Trafikminister, og som nu synes at skulle strande, ikke paa Modstand fra Socialdemokraternes eller Venstres Side, men paa Modstand fra de Mænd, som, før de bleve valgte, have afgivet Løfte om at ville værne Haandværk og Industri og hele den gamle Lektie, som vi andre for saa vidt aldrig have regnet for mere end de Ord, de vare. Forinden Sagen nu kommer til Afstemning, vil jeg gerne henstille til de Medlemmer af dette høje Ting, som repræsenterer det københavnske Højre, for en Gangs Skyld at staa ved de Løfter, som Højre formentlig paa deres Vegne